

TỪ OÁN THÙ GIAI CẤP ĐẾN TÌNH YÊU HUYNH ĐỆ

Bà Fulvia Miglietta là một phụ nữ ôn hòa trầm tĩnh sống tại tư gia ở thành phố Genova (Bắc Ý). Bà phân chia cuộc sống giữa công tác nội trợ, giao tiếp bạn bè và sinh hoạt giáo xứ. Nhưng quá khứ của bà thì không êm đềm trầm lắng như thế!

Vào thập niên 1970, cái thời kỳ mà nhóm khủng bố "Brigate Rosse - Lữ Đoàn Đỏ" đặt bản doanh tại Genova và gieo rắc kinh hoàng chết chóc trong khắp nước Ý thì Fulvia Miglietta là nữ thành viên cực đoan nhất.

Bị nung nấu bởi ước muốn tạo lập bình-đẳng và công-bằng trong xã hội, học được trong giờ giáo lý mà Fulvia dẫn thân cách cuồng-nhiệt trong "Nhóm Lữ-Đoàn-Đỏ". Sau đó cô bị bắt và bị tổng giam trong vòng 12 năm. Nơi đê mê tối ngục tù, trải qua những giờ phút sầu-buồn và vỡ-mộng, cô khám phá ra Tình Yêu nhưng-không của THIÊN CHÚA, Đấng là CHA của tất cả mọi người. Thế là mọi sự đảo lộn hết. Cô tìm ra ý nghĩa chính đáng của đời sống và làm cuộc thay đổi toàn diện. Xin nhường lời cho bà Fulvia Miglietta.

Câu chuyện cuộc đời tôi giúp tôi cảm nghiệm được thế nào là Tình Yêu nhưng-không của THIÊN CHÚA. Ngay trong tuổi trẻ tôi đã lao mình vào các sinh hoạt của Lữ-Đoàn-Đỏ. Tôi biết rõ, cũng như tất cả các bạn đồng chí của tôi đều biết rõ rằng, khi chọn con đường đấu tranh cực-đoan này thì sớm muộn gì cũng bị giết chết hoặc bị lâm cảnh tù đày. Thế nhưng vào lúc ấy, trong cái đầu óc thơ-ngây dại-khờ của tôi chỉ có mỗi một ý tưởng duy nhất là phải tạo lập công bằng xã hội, bằng mọi giá!

Thật ra tôi gia nhập Lữ-Đoàn-Đỏ vì lòng yêu mến nhiệt thành hơn là vì bị thu hút bởi một ý-thức-hệ lầm lẫn! Lúc ấy ưu tiên hàng đầu của tôi là tranh đấu cho phẩm giá của những người bé nhỏ không phương thế tự vệ. Tôi đứng về phía những ai thấp cổ bé miệng, những kẻ bị đàn áp bất công. Tôi không hề hiểu được rằng, cái ý-thức-hệ vật chất vô thần, thật ra, một khi tranh đấu cho phẩm giá những người bị áp bức thì cùng lúc lại tước-đoạt phẩm giá của người khác, đúng như thực tế các sự kiện minh chứng! Cần phải có một "mối-hận giai-cấp lành-mạnh" mà lúc ấy tôi lại không có!

Trong những năm tôi lén lút sinh hoạt trong nhóm khủng bố "Lữ-Đoàn-Đỏ / Brigate Rosse", cùng với các bạn đồng chí khác, tôi từng rơi vào cơn khủng hoảng. Bởi lẽ tôi đau đớn nhận ra rằng "con-người đúng nghĩa là con-người" không hiện hữu, mà chỉ hiện hữu một tập thể! Chẳng hạn, không hiện hữu các bạn bè đồng chí mà chỉ hiện hữu những con người được dùng để phục dịch cho một tổ chức. Tổ chức này lúc ấy là Nhóm Lữ-Đoàn-Đỏ. Họ không bao giờ nhìn nhận phẩm giá thực sự của một người mà chỉ luôn luôn gieo rắc gian dối lừa đảo. Chẳng hạn họ nhồi sọ, họ tuyên truyền với chúng tôi rằng, chúng tôi không giết người mà chỉ phá đổ giai cấp, chức vụ!

Sự kiện chứng kiến cảnh tượng các bạn đồng chí bị dùng như các công cụ phục vụ cho một ý-thức-hệ đã khiến tôi quyết định rút ra khỏi Lữ-Đoàn-Đỏ sau ba năm hoạt động lén lút. Rồi khi biết mình bị lùng bắt tôi bỏ trốn sang thủ đô Paris. Nơi đây sống trong chui rúc tôi có cảm tưởng như đang bị cầm tù. Sau vài tháng sống chui rúc như thế tôi tìm đường vào lại với Nhóm Lữ-Đoàn-Đỏ. Nhưng vừa đặt chân lên đất Ý tôi bị bắt giam ngay.

Nơi đêm tối ngục tù, cái tranh chấp nội tâm càng nổi lên mạnh mẽ hơn khiến tôi không thể nào chịu đựng nổi. Ý tưởng duy nhất lúc ấy là tự tử. Chỉ có cái chết mới chấm dứt nỗi ray rứt cái âu lo dày vò triền miên ngày đêm. Thật khủng khiếp! Thật kinh hoàng! Tôi kiếm tờ giấy để viết lá thư tuyệt mạng để lại cho Mẹ tôi. Tôi muốn giải thích cho Mẹ hiểu lý do tại sao tôi chọn cái chết. Nhưng tôi không tìm ra giấy bút.

Vào một buổi tối, xuyên qua song sắt cửa sổ phòng giam ở Voghera, tôi nhìn ra xa trông thấy một Cây Thánh Giá được chiếu sáng. Trong lặng thinh của con tim tôi van xin THIÊN CHÚA trợ giúp.

Lạ lùng thay, ngay lúc ấy, nỗi sầu khổ biến mất và một niềm an bình bao la ngự xuống trong tôi. Cùng với cái đau đớn, cái ý tưởng tự tử cũng biến mất. Tâm tình tri ân dạt dào tràn ngập đồng hành với tôi. Tôi bỗng ý thức tức khắc rằng:

- Không ai có thể cho được điều tôi vừa nhận lãnh.

Tình Yêu nhưng-không của THIÊN CHÚA khiến tôi không thể nói lên lời. THIÊN CHÚA kéo tôi lên từ phân-bón và ôm chặt tôi vào lòng Ngài. Tôi hoàn toàn không có công trạng gì để được hưởng một hồng ân to tát như thế. Chỉ duy nhất THIÊN CHÚA Hằng Sống mới hiểu thấu tâm-can cất-ruột của mỗi người.

Chỉ duy nhất THIÊN CHÚA mới có thể biến đổi một thực tại tội lỗi tôi đang sống thành một kinh nghiệm tha thứ và tình yêu! Chỉ duy nhất THIÊN CHÚA mới có thể phân đôi nước biển để con cái đi qua khỏi biển mà không bị ướt chân! Chỉ duy nhất Người CHA yêu thương mới nghe rõ tiếng kêu gào xin trợ giúp của kẻ nào - giống y như tôi - đang bị dòng thác lũ cuốn trôi đi!

Kể từ giây phút ấy, tôi bắt đầu sống trong một kinh ngạc tuyệt vời: Tình Yêu bao la THIÊN CHÚA dành cho riêng tôi cũng như dành cho tất cả mọi người. THIÊN CHÚA gần kề mỗi người, đặc biệt gần kề những ai đang bị đau khổ dày vò vì chính tội lỗi của mình, giống y như trường hợp của tôi lúc ấy!

Cùng với thời gian trôi qua, với đôi mắt đổi mới, tôi bắt đầu đọc lại trang sử cuộc đời tôi như đọc một câu chuyện tình yêu. Tôi xa lìa THIÊN CHÚA nhưng Ngài luôn ở với tôi. Ngài yêu thương tôi ngay cả khi tôi chìm ngập trong biển cả sự dữ. Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã dâng hiến mạng sống Ngài để chuộc tội tôi và đã giải thoát tôi. Đây là hồng ân cao cả tôi nhận lãnh cách nhưng-không từ THIÊN CHÚA.

Đến phiên mình, tôi cũng phải luôn tin tưởng và thực hành những gì là thiện hảo là tốt lành. Giờ đây thì tôi có thể nói rằng tôi đã sống và thực hành những điều tốt lành. Nhưng tôi luôn nhắc nhở mình phải sống khiêm tốn. Tôi cầu nguyện rất nhiều và luôn luôn van xin THIÊN CHÚA trợ giúp. Bởi vì tôi không thể nào cậy dựa vào sức riêng mình. Dần dần tôi cũng ý thức sâu xa rằng, giống như THIÊN CHÚA yêu thương tôi thế nào, tôi cũng được mời gọi hãy yêu thương không phải bằng lời nói suông nhưng bằng các hành động cụ thể. Bởi vì, THIÊN CHÚA yêu thương chúng ta qua các cử chỉ cụ thể.

... Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU phán: "Thầy chính là Mục Tử nhân lành. Mục Tử nhân lành hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên. Người làm thuê, vì không phải là Mục Tử, và vì chiên không thuộc về anh, nên khi thấy sói đến, anh bỏ chiên mà chạy. Sói vồ lấy chiên và làm cho chiên tán loạn, vì anh ta là kẻ làm thuê, và không thiết gì đến chiên. Thầy chính là Mục Tử nhân lành. Thầy biết chiên của Thầy, và chiên của Thầy biết Thầy, như THIÊN CHÚA CHA biết Thầy, và Thầy biết THIÊN CHÚA CHA, và Thầy hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên" (Gioan 10,11-15).

("Consacrazione e Servizio", Anno LIX, n. 2, Febbraio 2011, trang 14-21)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt